

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE CURIA GENERALIZIA

Via dei Capasso, 30 – 00164 ROMA

Tel: +39 06 661 30 61 – Fax: +39 06 666 38 31 – Email: segreteria@cmcuria.org

SUPERIORE GENERALE

Rím, Pôstna doba 2019

Pút' srdca Duchovné vedenie – Sviatosť zmierenia – Zdieľanie viery

Drahí členovia Vincentskej rodiny na celom svete!

Milosť a pokoj Ježiša Krista nech je vždy s nami!

Na začiatku pôstnej doby s hlbokou vnútornou radosťou vzdávame Ježišovi vďaku za tento posvätný čas roka, ktorý nám pomáha chápať a vidieť očami srdca prejavy jeho nekonečného milosrdenstva voči nám, voči iným i voči celému ľudstvu.

Pri našej reflexii pôjdeme v šľapajach predošlých listov a zameriame sa na prvky, ktoré utvorili vincentskú spiritualitu a zo svätého Vincenta de Paul urobili mystika lásky. V poslednom adventnom liste sme sa dotkli jedného z hlavných zdrojov, z ktorého Vincent čerpal ako mystik lásky: bolo to denné rozjímanie. **V tomto pôstnom obežníku by som rád uvažoval o ďalších zdrojoch, ktoré urobili zo svätého Vincenta mystika lásky. Sú nimi: duchovné vedenie, sviatosť zmierenia a zdieľanie viery.**

Všetkých Vás pozývam, aby sme túto pôstnu dobu ponímali ako putovanie, ako pút' srdca, pút' do Ježišovho i nášho srdca. Ak sa stretnú dve srdcia a obidve sú naplnené tými istými myšlienkami a rovnakými túžbami, všetko, čo budeme konať v ktorejkoľvek chvíli nášho života, bude svätým úkonom. Ježiš naplní naše srdce svojou prítomnosťou aj v tých najmenších zákutiach a naše srdce sa tak stane srdcom podľa jeho srdca.

V archívoch Materského domu Misijnej spoločnosti v Paríži sa uchovávajú dva zápisy z konferencií, ktoré mal sv. Vincent v Dome svätého Lazára. Jeden urobil René Alméras, asistent v Materskom dome a neskôr nástupca Vincenta v úrade generálneho predstaveného. Zachytil obdobie rokov 1656 až 1660. Druhý zápis je od Jána Gicquela, pomocného asistenta, v ktorom zachytil roky 1650 až 1660. Žiaden z nich nie je úplný, ale uvedené dátumy a námety konferencií z februára 1652, 1653, 1654 a začiatku marca 1655 poukazujú na to, že Vincent sa každý rok prihováral spolubratom na začiatku pôstu. Uvediem typický príklad:

Február 1652. – Dobre prežiť pôstne obdobie

1. Naša povinnosť stráviť tento pôstny čas nábožnejšie a intenzívnejšie než ostatní ľudia.

2. *Nech sa každý vyjadri, čo by sme mali urobiť, aby sme ho prežili čo najlepšie* (Coste XII, 457).

Sám Vincent nám povedal, že členovia Utorkových konferencií každý rok hovorili o dobrom využití pôstneho času (Coste XI, 89). Hoci sme v konferenciách pre dcéry kresťanskej lásky našli len krátke zmienky o pôste, je ťažké predstaviť si, že by o ňom nerozprával aj so sestrami.

Bohužiaľ, nemáme k dispozícii ani jednu z Vincentových pôstnych konferencií. Zmienky o pôste sa kde-tu objavujú v jeho listoch a iných spisoch, no väčšina jeho pôstnych príhovorov sa nezachovala. Uvedomujúc si dôležitosť, akú Vincent prikladal snahe „*Dobre prežiť pôstne obdobie*“, vydáme sa na púť, na púť srdca a budeme uvažovať o troch dôležitých zdrojoch, prítomných vo vincentskej tradícii a spiritualite. Sú nimi: duchovné vedenie, sviatosť zmierenia a zdieľanie viery.

- **Duchovné vedenie**

Duchovné vedenie ako pomôcka na našej životnej ceste spočíva v jednoduchom a dôvernom rozhovore s duchovným vodcom o našich radoostiach a ťažkostiach, o každodenných zápasoch, o našich úspechoch i neúspechoch. Len máločo nám pomôže lepšie zvládať naše hlboké pocity, obavy a problémy, ktorým náš „duchovný dôverník“ rozumie a pozná úskalía na ceste, ktorou kráčame. Boje, ktoré zakúšame v tak delikátnych oblastiach, akými je napríklad sexualita, sú často nepríjemné, no úprimný rozhovor so skúseným duchovným vodcom je zvyčajne tým prvým najmúdrejším krokom pri ich riešení.

Svätý Vincent často hovoril o potrebe duchovného vedenia. 23. februára 1650 napísal sestre Jane Lepintre: „*Milá sestra, duchovné vedenie je naozaj veľmi prospešné. Poskytuje možnosť poradiť sa v ťažkostiach, povzbudiť sa pri znechutení, nájsť útočisko pri pokušeníach, načerpať silu v skleslosti; jedným slovom je to zdroj blaha a útechy, ak je duchovný vodca naozaj láskavý, obozretný a skúsený.*“ (Coste III, 614) Naopak, keď problémy príliš dlho potláčame alebo sa ich snažíme vyriešiť sami, môžu v nás spôsobiť obrovský zmätok, ba úplne nás vnútorne rozbiť. Vincent si bol vedomý toho, že duchovné vedenie sa niekedy praktizuje, bohužiaľ, len do kňazskej vysviacky alebo do zloženia sľubov. Preto ho výslovne odporúčal tým, ktorí prišli do Svätého Lazára na exercície pred vysviackou (Coste XIII, 142).

Ako to vo svojej dobe jasne vyjadrili púštni otcovia a matky, cieľ rozhovoru s duchovným vodcom je jednoduchý: ide o čistotu srdca. Vincent preto odporúčal duchovné vedenie aspoň niekoľkokrát v roku (porov. Všeobecné pravidlá Misijnej spoločnosti X, 11), zvlášť počas duchovných cvičení alebo niektorých liturgických období, akým je napríklad pôstna doba.

Tak ako svätý Vincent de Paul jednoznačne povzbudzoval svojich spolubratov, sestry a vo všeobecnosti všetkých zasvätených, aby mali duchovného vodcu – dôvernú osobu, ktorá je láskavá, obozretná a skúsená, aj ja chcem povzbudiť každého člena Vincentskej rodiny, zasvätených i laikov, aby si našli duchovného vodcu, ktorý by ich sprevádzal na ich duchovnej ceste. Svätý Vincent naliehal na zasvätené osoby, aby neobmedzovali duchovné vedenie len na obdobie počiatocnej formácie – postulát, vnútorný seminár či seminár – a potom od neho upustili, ale aby sa duchovné vedenie stalo súčasťou ich duchovnej cesty počas celého života.

Každá osoba sa s duchovným vodcom dohodne, v akých intervaloch sa budú stretávať. Ak zakladateľ navrhol, aby to bolo aspoň niekoľkokrát v roku, mohlo by to byť každé dva či tri mesiace. V tomto smere má každá kongregácia Vincentskej rodiny vlastné Konštitúcie a Štatúty, v ktorých sa konkrétne hovorí o duchovnom vedení a o spôsobe, akým sa má praktizovať v bežnom živote.

- **Sviatosť zmierenia**

Pápež František kladie silný dôraz na Božie milosrdenstvo. Je to prvé slovo v jeho hesle: *Miserando atque Eligendo* (ktoré by sme mohli voľne preložiť – „milosrdnou voľbou Boha“). Na začiatku svojho pontifikátu v jednu nedeľu pri modlitbe Anjel Pána odporučil svojim poslucháčom knihu kardinála Waltera Kaspera – *Milosrdenstvo: základný pojem evanjelia a kľúč ku kresťanskému životu*.

Aj svätý Vincent pred štyrmi storočiami považoval milosrdenstvo za jadro Radostnej zvesti. Opísal to takto: „... tá krásna čnosť, o ktorej sa hovorí: *'Milosrdenstvo je najvlastnejšou črtou Boha'*“ (Coste XI, 364).

Sviatosť zmierenia je oslavou Božieho milosrdenstva voči každému z nás. Je to posvätný dialóg medzi: 1. Bohom, ktorý nás chce neustále zahŕňať svojim veľkým milosrdenstvom, 2. a nami, ktorí si uvedomujeme, ako veľmi potrebujeme jeho milosrdenstvo. Boh sľubuje pokoj tým, ktorí si v pokore priznávajú svoje hriechy.

Pri sviatosti zmierenia je nevyhnutné úprimne povedať pravdu, podobne ako je tomu pri duchovnom vedení. Na svedenie ideme preto, aby sme jednoducho vyznali svoje hriechy pred Bohom, a robili to s vedomím, že Božia uzdravujúca láska k nám prichádza prostredníctvom sviatosťných znamení. Kvalita nášho vzťahu so svedníkom vo veľkej miere závisí od transparentnosti, s akou ukazujeme svoju pravú tvár. Pre tento vzťah je nutné, aby sme sa dokázali slobodne otvoriť a neskrývali „tajné kútiky“ svojho života.

Svätý Vincent de Paul nás nabáda často pristupovať k sviatosti zmierenia, „*aby sme šli cestou stálej konverzie a zostali verní nášmu povolaniu*“ (Konštitúcie Misijnej spoločnosti 45 § 2). **Vo svetle tohto povzbudenie inšpirovaného Ježišovým duchom by som chcel pozvať každého člena vincentskej rodiny na pravidelné stretnutie s Ježišom vo sviatosti zmierenia.**

Mnohí z vás, alebo snáď i väčšina z vás, sa s Ježišom stretá takýmto spôsobom aspoň raz za mesiac, ba aj častejšie. Rád by som využil túto príležitosť a povzbudil členov Vincentskej rodiny, ktorí možno nemajú vo zvyku pristupovať k tejto sviatosti každý mesiac, aby odpovedali na Ježišovo pozvanie a urobili sviatosť zmierenia pravidelnou súčasťou svojej duchovnej cesty.

- **Zdieľanie viery**

V dobe sv. Vincenta duchovné cvičenia – ako opakovanie myšlienok z rozjímania či vyznanie sa zo svojich chýb – dávali členom jeho duchovnej rodiny príležitosť často sa deliť o svoju vieru a otvorene si priznať nedostatky. Postupom času sa tieto cvičenia, nanešťastie, stali formálnymi a rutinnými, takže časom stratili na spontánnosti, ktorá im dávala život.

Zdieľanie viery však nestratilo nič zo svojej hodnoty. V priebehu storočí sa objavili rôzne spôsoby delenia sa o vieru. Duchovní otcovia nám poskytli metódu alebo jednotlivé etapy, ktoré nám pomáhajú počúvať Božie slovo, byť otvorenými na jeho prijatie do nášho srdca a zachytiť inšpiráciu Ducha Svätého, aby sme pochopili, čo chce Ježiš prostredníctvom daného textu povedať nám osobne. Potom sa o to v jednoduchosti a pokore podelíme s ostatnými členmi skupiny či komunity. Je to „svätá zem“, kde sa cítime bezpečne, nie súdení, ani kritizovaní, ale vypočutí a prijatí ako rovní, práve takí, akí v danej chvíli sme. V takomto prostredí, spoločenstve a stretnutí spoločného zdieľania viery sa prehlbuje náš vzťah s Ježišom, so sebou samým aj s inými.

Vincent si prial, aby zdieľanie bolo úprimné a konkrétne. Povedal:

„Je veľmi užitočné nazrieť do detailov ponižujúcich vecí, keď nám rozvážnosť dovolí otvorene sa vyznať, pretože je k nášmu prospechu, ak dokážeme prekonať odpor, ktorý človek cíti, keď si má priznať a vyjaviť to, čo by pýcha chcela ponechať v skrytosti. Svätý Augustín sám uverejnil tajné hriechy svojej mladosti, keď o sebe napísal knihu, aby celý svet poznal všetky pochabosti jeho omylov a extrémnych roztopašností. A či vyvolená nádoba – svätý Pavol – ten veľký apoštol, ktorý bol vynesенý až do neba, nepriznal, že prenasledoval Cirkev? Dokonca to zaznačil písomne, aby až do konca čias ľudia vedeli, že bol prenasledovateľom.“ (Coste XI, 53 – 54)

Popri iných formách zdieľania viery, ktoré poznáte alebo praktizujete vo svojich miestnych komunitách či skupinách, **dovoľte mi ponúknuť vám jeden model nazvaný „sedem krokov“.** Ide o schému, ktorú možno využiť v našich komunitách alebo v hociktorom inom spoločenstve.

Sedem krokov:

- **Uvedomenie si Božej prítomnosti.**
Niektorí môžu začať modlitbou alebo piesňou.
- **Prečítanie nejakého textu.**
Niektorí prečítajú biblický text, úryvok zo spisov sv. Vincenta alebo iný zvolený text.
- **Stíšenie, aby sa nám Boh mohol prihovoriť.**
Určitý čas zostaneme v tichu a dovoľíme Bohu prihovoriť sa nám.
- **Zastavenie sa pri slovách alebo vetách, ktoré nás oslovili.**
Každá osoba si vyberie nejaké slovo alebo krátku vetu a vysloví ju nahlas vo forme modlitby, zatiaľ čo ostatní mlčia.
- **Zdieľanie toho, čo sme zachytili vo svojom srdci.**
Čo sa nás osobne dotklo pri čítaní alebo pri modlitbe?
- **Dialóg o tom, čo je pozvaný urobiť jednotlivec alebo celá skupina.**
Je niečo, čo by sme mali urobiť?
- **Spoločná modlitba.**
Zakončíme modlitbou alebo piesňou.

Zdieľanie viery je „svätá zem“, kde si vyzývame topánky, aby sme sa postavili pred Ježiša v jednoduchosti a pokore. **Zdieľanie viery** nie je časom, kedy po prečítaní a meditovaní Božieho slova povieme **krátku homíliu alebo exegézu** textu, ktorý sme si práve prečítali, stavajúc sa do pozície učiteľa. **Zdieľanie viery spočíva skôr v tom, že počúvame a uvažujeme nad tým, čo Ježiš povie každému z nás osobne a potom sa o to podelíme so skupinou či komunitou.**

Ježiš je uzdravovateľ a nás vyzýva, aby sme sa stali uzdravovateľmi podľa jeho srdca, aj s našimi zraneniami. O svoje zranenia, výzvy, obavy a vnútorné boje je možné podeliť sa s celou skupinou alebo komunitou, keď sa necítíme ohrození, súdení či odmietnutí, ale hlboko rešpektovaní, prijatí, milovaní, ako ozajstní bratia a sestry, veľmi dobrí priatelia, ktorí si na ceste života navzájom pomáhajú.

V spoločenstvách zasväteného života bývame obvykle spolu zrejme pri svätej omši, dennom rozjímaní, spoločnej modlitbe, stolovaní, v čase spoločného uvoľnenia či nejakých domácich stretnutiach... V týchto rozličných chvíľach **by som rád pozval kongregácie zasväteného života, ako aj všetky laické vetvy Vincentskej rodiny, aby sa zamysleli nad možnosťou zavedenia stretnutí za účelom zdieľania viery, podľa metódy, ktorá najviac vyhovuje každej spoločnosti či skupine. Môžete si vybrať spomedzi mnohých metód, ktoré sami poznáte, alebo ktoré vám budú navrhnuté. Jednou z nich je aj metóda, ktorú som uviedol v tomto pôstnom obežníku.**

Každé spoločenstvo si zväzi a rozhodne, ako často bude organizovať stretnutia na zdieľanie viery: raz týždenne, raz za mesiac, niekoľkokrát v roku, na základe liturgického kalendára alebo iného plánu, ktorý si vyberie spoločenstvo. Mnoho komunít a skupín už praktizuje zdieľanie viery. Toto pozvanie a povzbudenie adresujem teda spoločenstvám, v ktorých sa to ešte nepraktizuje.

Spoločne sa vydávame na „púť srdca“. Hlbšia reflexia o duchovnom vedení, o sviatosti zmierenia, o zdieľaní viery a ich prijatie za našich pravidelných „spoločníkov“ nám poskytnú istotu, že naša púť dosiahne svoj cieľ, ktorým je spojenie Ježišovho srdca s naším srdcom, aby sme sa dostali k srdcu každého človeka ako ozajstnejší evanjelizátori chudobných.

Váš brat vo svätom Vincentovi,

Tomaž Mavrič, CM
Generálny predstavený